

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2021/557 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 31 март 2021 година

за изменение на Регламент (ЕС) 2017/2402 за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, с цел да се подпомогне възстановяването от кризата във връзка с COVID-19

(текст от значение за ЕИО)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Кризата във връзка с COVID-19, сериозно засяга хората, дружествата, системите на здравеопазване и икономиките на държавите членки. В своето съобщение от 27 май 2020 г., озаглавено „Часът на Европа: възстановяване и подготовка за следващото поколение“, Комисията подчерта, че ликвидността и достъпът до финансиране ще продължат да бъдат предизвикателство през идните месеци. Ето защо от решаващо значение е да се подкрепи възстановяването от силния икономически шок, причинен от пандемията от COVID-19, като се въведат целеви изменения в действащите финансови разпоредби.
- (2) Сериозният икономически шок, предизвикан от пандемията от COVID-19, и необходимите извънредни противоепидемични мерки имат мащабни последици за икономиката. Дружествата са изправени пред проблеми при веригите на доставка, временни спирания на дейността и намалено търсене, а домакинствата са застрашени от безработица и спад в доходите. Публичните органи на равнището на Съюза и на държавите членки предприеха мащабни действия, за да помогнат на домакинствата и на платежоспособните предприятия да устоят на това тежко, но временно забавяне на икономическата активност и на причинения от него недостиг на ликвидни средства.

⁽¹⁾ ОВ С 377, 9.11.2020 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 10, 11.1.2021 г., стр. 30.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 25 март 2021 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 30 март 2021 г.

- (3) Важно е кредитните институции и инвестиционните посредници (наричани по-нататък „институциите“) да вложат капитала си там, където е най-необходимо, а нормативната уредба на Съюза да ги улеснява в това, като същевременно се гарантира, че институциите действат предпазливо. С целевите промени в Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ — в допълнение към предвидената в действащите правни норми гъвкавост, следва да се гарантира, че рамката за секюритизациите в Съюза предвижда още един инструмент за насърчване на икономическото възстановяване след кризата във връзка с COVID-19.
- (4) Извънредните обстоятелства, свързани с кризата във връзка с COVID-19, и безпрецедентният мащаб на съпътстващите я прецизикателни доводи до призив за незабавни действия, за да се гарантира, че институциите са в състояние да насочват достатъчно средства към предприятията и така да им помогнат да абсорбират икономическия шок, предизвикан от пандемията от COVID-19.
- (5) Кризата във връзка с COVID-19 поражда риск от увеличаване на броя на необслужваните експозиции и засилва необходимостта институциите да управляват и да се справят със своите необслужвани експозиции. Един от начините за това е институциите да търгуват със своите необслужвани експозиции на пазара чрез секюритизация. Освен това в настоящите условия е изключително важно рисковете да бъдат премахнати от системно значимите части на финансовата система и кредиторите да засилят своите капиталови позиции. Синтетичната секюритизация е един от начините за постигане на това, наред с набирането на нов собствен капитал, например.
- (6) Дружествата със специална цел — секюритизация (ДСЦС), следва да бъдат установени само в трети държави, които не са посочени от Съюза ⁽⁵⁾ в списъка на ЕС на юрисдикции, неосказващи съдействие за данъчни цели и актуализациите към него (Приложение I) или в списъка на високорискови трети държави със стратегически слабости в техните уредби за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Приложение II относно актуалното състояние на сътрудничеството с ЕС по отношение на ангажиментите, поети от оказващите съдействие юрисдикции за прилагане на принципите на доброто управление в областта на данъчното облагане съдържа информация за актуалното състояние на дискусиите с определени оказващи съдействие трети държави, някои от които в момента поддържат вредни данъчни практики. Подобни дискусии следва да доведат до съвременно прекратяване на такива вредни данъчни практики, за да се избегнат бъдещи ограничения за установяването на ДСЦС.
- (7) За да се засили способността на националните органи да противодействат на избягването на данъци, даден инвеститор следва да уведоми компетентните данъчни органи на държавата членка, в която е местно лице за данъчни цели; когато е необходимо да инвестира в ДСЦС, което е установено, след датата на прилагане на настоящия регламент, в юрисдикция, посочена в приложение II като прилагаща вреден данъчен режим. Тази информация може да се използва, за да се прецени дали инвеститорът се възползва от данъчно облекчение.
- (8) Както посочи Европейският надзорен орган (Европейският банков орган) (ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾, в становището си относно нормативното третиране на секюритизацията на необслужвани експозиции ⁽⁷⁾, рисковете, свързани с активите, с които се обезпечават секюритизацията на необслужвани експозиции, се различават от икономическа гледна точка от тези при секюритизацията на обслужвани активи. Необслужваните експозиции се секюритизират при дисконтирана номинална или остатъчна стойност и отразяват пазарното отчитане на, *inter alia*, вероятността реструктурирането на дълга да генерира достатъчен паричен поток и възстановяване на активи. Следователно рискът за инвеститорите е реструктурирането на дълга при активите да не генерира достатъчен паричен поток и възстановяване на активи, за да се покрие нетната стойност, на която необслужваните експозиции са били купени. Следователно реалният риск от загуба за инвеститорите не се съдържа в номиналната стойност на портфейла, а в дисконтираната стойност, а именно, нето от отбива от цената, на която се прехвърлят базисните активи. Поради това, при секюритизация на необслужвани експозиции е целесъобразно размерът на запазен риск да се изчислява въз основа на тази дисконтирана стойност.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, както и за изменение на Директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО, и 2011/61/ЕС, и Регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12.2017 г., стр. 35).

⁽⁵⁾ Вж по-специално: Заключение на Съвета от 8 ноември 2016 г. относно критериите и процеса, водещи до съставянето на списък на ЕС на юрисдикциите, неосказващи съдействие за данъчни цели (ОВ С 461, 10.12.2016 г., стр. 2) и Заключение на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неосказващи съдействие за данъчни цели (ОВ С 66, 26.2.2021 г., стр. 40).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

⁽⁷⁾ Становище на Европейския банков орган до Европейската комисия относно нормативното третиране на секюритизирането на необслужвани експозиции, ЕВА-ОР-2019-13, публикувано на 23 октомври 2019 г.

- (9) Изискването за запазване на риска съгласува интересите на инициаторите, спонсорите и първоначалните кредитори, които участват в дадена секюритизация, с тези на инвеститорите. Обикновено, при секюритизация на обслужвани активи, преобладаващият интерес от страна на продавача е този на инициатора, който често е и първоначалният кредитор. При секюритизацията на необслужвани експозиции обаче инициаторите се стремят да освободят от счетоводните си баланси активите в неизпълнение, тъй като е възможно те да не искат да бъдат свързвани по никакъв начин с тях. В такива случаи обслужващото активите предприятие е по-заинтересовано от реструктуриране на дълга за активите и от възстановяване на стойността.
- (10) Преди финансовата криза от 2008 г. с процеса на секюритизация понякога се следваше модела от тип „препродаване на отпуснатите кредити“ („originate to distribute“). При този модел избраните за секюритизация активи са с по-ниско качество — което прави тази практика неизгодна за инвеститорите, които в крайна сметка могат да се окажат изложени на по-голям риск, отколкото са възнамерявали да поемат. С цел да се предотвратят подобни практики в бъдеще, бе въведено изискване за проверка на критериите за кредитиране, използвани при създаването на секюритизираните активи. При секюритизацията на необслужвани експозиции обаче критериите за кредитиране, приложими при създаването на секюритизираните активи, са от второстепенно значение поради специфичните обстоятелства, включително покупката на тези необслужвани активи и вида на секюритизацията. Всъщност прилагането на разумни критерии при избора и определянето на цената на експозициите е по-важен фактор по отношение на инвестициите в секюритизации на необслужвани експозиции. Поради това е необходимо да се измени проверката на критериите за кредитиране, така че инвеститорът да може да извърши надлежна проверка на качеството и показателите на необслужваните активи, за да вземе разумно и добре информирано инвестиционно решение, като същевременно се гарантира недопускане на злоупотреби с дерогацията. Поради това при секюритизацията на необслужвани експозиции компетентните органи следва да извършат проверка на прилагането на разумни критерии за избор и определянето на цената на експозициите.
- (11) Синтетичните секюритизации включват прехвърляне на кредитния риск на група от кредити — обикновено големи корпоративни кредити или заеми за малки и средни предприятия (МСП) — посредством споразумение за кредитна защита, при което инициаторът купува кредитна защита от инвеститора. Такава кредитна защита се реализира чрез финансови гаранции или кредитни деривати, а инициаторът остава собственик на активите, т.е. собствеността не се прехвърля на ДСЦС, както е случаят при традиционните секюритизации. Инициаторът, в качеството си на купувач на защитата, се задължава да плати премия за кредитна защита, която генерира възвращаемост за инвеститорите. От своя страна инвеститорът, в качеството си на продавач на защитата, се задължава да плати определена сума по кредитната защита при настъпването на предварително определено кредитно събитие.
- (12) Цялостната сложност на секюритизационните структури и свързаните с тях рискове следва да са подходящо редуцирани, като освен това нормите следва да не насърчават инициаторите да предпочитат синтетичните пред традиционните секюритизации. Ето защо изискванията за опростени, прозрачни и стандартизирани (ОПС) балансови секюритизации следва да бъдат до голяма степен съобразени с критериите за ОПС при традиционните секюритизации с действителна продажба.
- (13) Някои изисквания за ОПС традиционни секюритизации не са подходящи за ОПС балансови секюритизации поради различията, които съществуват между двата вида секюритизации, по-специално поради факта, че при синтетичните секюритизации прехвърлянето на риска се постига чрез споразумение за кредитна защита, а не чрез продажба на базисните активи. Поради това критериите за ОПС следва при необходимост да бъдат адаптирани с оглед на тези разлики. Освен това е необходимо да се въведе набор от нови изисквания специално за синтетичните секюритизации, с цел рамката на ОПС секюритизациите да обхваща само балансовите синтетични секюритизации, а споразумението за кредитна защита да е структурирано така, че да защитава адекватно интересите както на инициатора, така и на инвеститора. С този нов набор от изисквания следва да се преодолее кредитният риск от контрагента както за инициатора, така и за инвеститора.
- (14) Предмет на прехвърлянето на кредитен риск следва да бъдат експозициите, инициирани или закупени от регламентирана институция в Съюза в рамките на основната ѝ кредитна дейност и които на датата на приключване на сделката фигурират в счетоводния ѝ баланс, а при групова структура — в консолидирания ѝ счетоводен баланс. Изискването към инициатора да държи секюритизираните експозиции в баланса е с цел да се изключат арбитражните секюритизации от обхвата на обозначението „ОПС“.
- (15) Важно е интересите на инициаторите, спонсорите и първоначалните кредитори, които участват в дадена секюритизация, да бъдат съгласувани. Изискването за запазване на риска, предвидено в Регламент (ЕС) 2017/2402, което се прилага за всички видове секюритизации, има за цел съгласуването на тези интереси. Това изискване следва

да се прилага и за ОПС балансови секюритизации. Като минимално изискване инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор следва да запазва постоянен значим нетен икономически интерес в секюритизацията, не по-малък от 5%. По-високи коефициенти на запазване на риска могат да бъдат оправдани и вече се наблюдават на пазара.

- (16) Инициаторът следва да се увери, че не хеджира един и същ кредитен риск повече от веднъж, получавайки кредитна защита в допълнение към кредитната защита, предоставена от ОПС балансова секюритизация. С оглед на стабилността на споразумението за кредитна защита, то следва да удовлетворява изискванията за редуциране на кредитния риск в член 249 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾, които трябва да бъдат изпълнени от институциите, търсещи прехвърляне на значителен риск чрез синтетична секюритизация.
- (17) ОПС балансова секюритизация може да включва непоследователно погасяване, за да се избегнат непропорционални разходи за защита на базисните експозиции и динамиката на портфейла. Някои свързани с показателите предпоставки следва да определят прилагането на последователно погасяване, за да се гарантира, че траншовете, предоставящи кредитна защита, все още не са погасени при настъпване на значителни загуби в края на сделката, като по този начин се гарантира, че прехвърлянето на значителен риск не е накърнено.
- (18) С цел да се избегнат конфликтите между инициатора и инвеститора и с оглед на правната сигурност по отношение на обхвата на кредитната защита, закупена за базисните експозиции, тази кредитна защита следва да се опира на ясно определени съответни задължения — пораждащи базисните експозиции — на ясно определени субекти или длъжници. Поради това съответните задължения, въз основа на които е закупена защитата, следва да бъдат ясно установими по всяко време чрез справочен регистър и да са винаги актуални. Това изискване следва също така косвено да бъде част от критериите за дефиниране на ОПС балансови секюритизации и за изключване на арбитражните секюритизации от рамката на ОПС секюритизациите.
- (19) Кредитните събития, които задействат плащанията по силата на споразумението за кредитна защита, следва да включват най-малко изброените в трета част, дял II, глава 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Тези събития са добре известни и разпознаваеми от пазара и следва да служат за осигуряване на съгласуваност с пруденциалната рамка. Мерките за предооговаряне, които се състоят от отстъпки в полза на длъжник, който изпитва или предстои да изпита затруднения при изпълнението на своите финансови задължения, следва да не възпрепятстват задействането на кредитното събитие.
- (20) Правото на инициатора в качеството си на купувач на защитата да бъде своевременно възмездяван за действителните загуби следва да бъде адекватно защитено. В тази връзка и за да не се допусне недостатъчно възмездяване на инициатора, в документацията по сделката следва да се предвиди стабилен и прозрачен процес на определяне на действителните загуби в референтния портфейл. Определянето на загубите, в резултат на реструктурирането, може да е продължителен процес, поради което, с цел да се осигури своевременното възмездяване на инициатора, най-късно шест месеца след настъпването на кредитно събитие следва да започнат да се извършват междинни плащания. Освен това следва да се предвиди механизъм за окончателно коригиране, за да се гарантира, че междинните плащания покриват действителните загуби и да се предотврати прекомерното изплащане по тези междинни загуби, което би било в ущърб на инвеститорите. В механизма за уреждане на загубите следва също така ясно да се посочи максималният период на удължаване, който може да се прилага към реструктурирането на тези експозиции, като обаче този период следва да не надхвърля две години. Този механизъм за уреждане на загуби следва да гарантира ефективността на споразумението за кредитна защита от гледна точка на инициатора и да предостави на инвеститорите правна сигурност относно датата на прекратяване на задължението им за извършване на плащания и следователно да допринесе за доброто функциониране на пазара.
- (21) Наличието на проверка от трета страна е широко разпространена пазарна практика, която засилва правната сигурност за всички страни, участващи в дадена сделка, като по този начин се ограничава вероятността от възникването на спорове и искове в резултат на разпределянето на загубите. С цел да се подобри надеждността на действащия за дадена сделка механизъм за уреждане на загубите, следва да се определи трета страна-проверител, която при задействане на кредитно събитие да прегледа правилността и точността на определени аспекти на кредитната защита.

⁽⁸⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

- (22) Премиите за кредитна защита следва да са в зависимост само от оставащия размер и кредитния риск на защитения транш. Безусловните премии следва да не са разрешени при ОПС балансови секюритизации, тъй като биха могли да се използват за подпирване на ефективното прехвърляне на риск от инициатора в качеството му на купувач на защитата към продавачите на защитата. При ОПС балансови секюритизации следва да се забранят и такива договорености като авансово плащане на премиите, механизми за отстъпки или прекалено сложни структури на премиите.
- (23) С оглед на стабилността и непрекъснатостта на кредитната защита, преждевременното прекратяване на ОПС балансова секюритизация от страна на инициатора следва да бъде възможно само при определени ограничени и строго определени обстоятелства. Въпреки че инициаторът следва да има право да прекрати кредитната защита по-рано при настъпването на определени специфични събития с нормативен характер, тези събития следва да включват действителни промени в законодателството или данъчното облагане, които не са могли да бъдат разумно предвидени към момента на сключване на сделката и които имат значително неблагоприятно въздействие върху капиталовите изисквания за инициатора или икономическите параметри на сделката спрямо очакванията на страните към този момент. ОПС балансови секюритизации следва да не включват сложни клаузи за опции за изпълнение от инициатора, по-специално — опции за изпълнение в даден момент, с цел временно да се промени представянето на капиталовата позиция на инициатора в даден случай.
- (24) Синтетичният допълнителен спред е широко разпространен при определени видове сделки и е полезен механизъм както за инвеститорите, така и за инициаторите, за намаляване съответно на цената на кредитната защита и на рисковата експозиция. В този аспект синтетичният допълнителен спред е от голямо значение за някои специфични класове активи на дребно, като например МСП и потребителските заеми, при които както доходността, така и кредитните загуби са по-високи спрямо други класове активи, а секюритизираните им експозиции генерират допълнителен спред за покриването на тези загуби. Ако обаче размерът на допълнителния синтетичен спред за позицията на инвеститора е твърде голям, тогава е възможно да няма ефективно прехвърляне на риска, тъй като няма реалистичен сценарий, при който инвеститорът в секюритизиращите позиции да понесе загуба. С цел да се уталожат опасенията във връзка с надзора и да се стандартизира още повече тази структурна характеристика, е важно да се въведат строги критерии за ОПС балансови секюритизации и да се изиска пълно оповестяване на прибягването до синтетичен допълнителен спред.
- (25) Само висококачествените споразумения за кредитна защита следва да могат да бъдат използвани за ОПС балансови секюритизации. Обезпечена кредитна защита следва да се осигури, като кръгът на приемливите доставчици на защита се ограничи до субектите, които са приемливи доставчици съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013 и са признати за контрагенти с 0% рисково тегло съгласно трета част, дял II, глава 2 от посочения регламент. При обезпечената кредитна защита инициаторът в качеството си на купувач на защитата и инвеститорите в качеството си на продавачи на защитата следва да използват висококачествени обезпечения, т.е. обезпечения под всякаква форма с 0% рисково тегло съгласно посочената глава, при условие че се прилагат подходящи механизми за гарантиране на депозитите или за доверително управление. Когато предоставеното обезпечение е под формата на парични средства, то следва да е депозирано или в кредитна институция — трета страна, или при купувача на кредитната защита — с изискването и в двата случая за определена минимална степен на кредитно качество.
- (26) Държавите членки следва да определят отговорните компетентни органи, които упражняват надзор върху изискванията, които синтетичната секюритизация трябва да удовлетворява, за да бъде обозначена като ОПС. Компетентният орган би могъл да бъде същият като определения да упражнява надзор за спазването от инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация (ДСЦС), на необходимите изисквания за обозначаването като ОПС на традиционна секюритизация. Както при традиционните секюритизации, този компетентен орган може да не бъде компетентният орган, отговарящ за надзора върху спазването от инициаторите, първоначалните кредитори, ДСЦС, спонсорите и инвеститорите на пруденциалните им задължения, установени в членове 5—9 от Регламент (ЕС) 2017/2402, контролът върху спазването на които задължения е бил специално възложен на компетентните органи, натоварени с пруденциалния надзор на съответните финансови институции, предвид пруденциалното измерение на тези задължения.
- (27) За да се избегнат отрицателни последици за финансовата стабилност, въвеждането на специална рамка за ОПС балансови секюритизации следва да бъде придружено от подходящ макропруденциален надзор. По-специално, Европейският съвет за системен риск (ЕССР), създаден с Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁹⁾, следва да наблюдава макропруденциалните рискове, свързани със синтетичната секюритизация, и да преценява дали те са отстранени в достатъчна степен от системната част на финансовата система.

⁽⁹⁾ Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1).

- (28) С цел включване на изисквания за прозрачност, свързани с устойчивостта, в Регламент (ЕС) 2017/2402, ЕБО, в тясно сътрудничество с Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁰⁾, и Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (ЕОЗППО), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹¹⁾, следва да бъде упълномощен да публикува доклад относно разработването на специална рамка за „устойчива секюритизация“. В този доклад следва да се направи надлежна оценка по-специално на въвеждането на фактори на устойчивост, на прилагането на пропорционални изисквания за оповестяване и надлежна проверка, на съдържанието, методиките и представянето на информация във връзка с неблагоприятните въздействия върху околната среда, социалната сфера и сферата на управлението, както и на всички потенциални последици за финансовата стабилност и за увеличаването на мащаба на пазара на секюритизации в Съюза и на капацитета за банково кредитиране. Въз основа на този доклад Комисията следва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад относно създаването на специална уредба за устойчива секюритизация заедно със законодателно предложение, ако е целесъобразно.
- (29) Оповестяването пред инвеститорите на включването на рисковете във връзка с устойчивостта и отчитането на неблагоприятните въздействия във връзка с устойчивостта върху вземането на инвестиционни решения не са достатъчно развити, тъй като подобни оповестявания все още не са предмет на хармонизирани изисквания. Съгласно Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹²⁾ създателите на финансови продукти и финансовите консултанти на крайните инвеститори са задължени да вземат предвид основните неблагоприятни въздействия на инвестиционните решения върху факторите на устойчивост и да оповестяват как техните политики за надлежна проверка отчитат тези основни неблагоприятни въздействия. Оповестяването на неблагоприятните въздействия във връзка с устойчивостта се придружава от регулаторни технически стандарти, разработени съвместно от ЕБО, ЕОЦКП и ЕОЗППО (наричани по-нататък заедно „европейските надзорни органи“), относно съдържанието, методологиите и представянето на съответната информация, която трябва да бъде оповестена съгласно Регламент (ЕС) 2019/2088. Инициаторите на ОПС секюритизации следва също така да имат възможност да оповестяват конкретна информация относно отчитането на неблагоприятните въздействия върху факторите на устойчивост, като обръщат особено внимание на въздействието върху климата и други въздействия върху околната среда, социалната сфера и сферата на управлението. За да се хармонизира оповестяването на информация и да се осигури съгласуваност между Регламент (ЕС) 2019/2088 и Регламент (ЕС) 2017/2402, Съвместният комитет на европейските надзорни органи следва да разработи регулаторни технически стандарти, които да се основават във възможно най-голяма степен на работата им в контекста на Регламент (ЕС) 2019/2088, и да ги адаптират, когато е необходимо и целесъобразно, към особеностите на секюритизациите.
- (30) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно включването на синтетичните секюритизации в обхвата на рамката на ОПС секюритизации и премахването на нормативните пречки пред секюритизацията на необслужваните експозиции с цел да се увеличи допълнително кредитният капацитет на банките, без при това да се снижават пруденциалните стандарти, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците си, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (31) Следователно Регламент (ЕС) 2017/2402 следва да бъде съответно изменен.
- (32) С оглед на необходимостта от въвеждане на целенасочени мерки в подкрепа на икономическото възстановяване от кризата във връзка с COVID-19, настоящият регламент следва да влезе в сила по спешност на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

⁽¹¹⁾ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

⁽¹²⁾ Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1).

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменения на Регламент (ЕС) 2017/2402

Регламент (ЕС) 2017/2402 се изменя, както следва:

1) В член 2 се добавят следните точки:

- „24) „необслужвана експозиция“ означава експозиция, която отговаря на някое от условията, посочени в член 47а, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- 25) „секюритизация на необслужвани експозиции“ означава секюритизация, обезпечена от група необслужвани експозиции, номиналната стойност на които съставлява не по-малко от 90% от номиналната стойност на цялата група към момента на иницирането и към всеки по-късен момент, когато се добавят или премахват активи от базисната група поради попълване, реструктуриране или друга имаща отношение причина;
- 26) „споразумение за кредитна защита“ означава споразумение, сключено между инициатора и инвеститора, за прехвърляне на кредитния риск на секюритизираните експозиции от инициатора към инвеститора посредством кредитни деривати или гаранции, при което инициаторът се задължава да плати сума, известна като премия за кредитна защита, на инвеститора, а инвеститорът се задължава да плати сума, известна като плащане по кредитната защита, на инициатора в случай на настъпването на договорно определено кредитно събитие;
- 27) „премия за кредитна защита“ означава сумата, която инициаторът се е задължил да плати на инвеститора по силата на споразумението за кредитна защита за обещаната от инвеститора кредитна защита;
- 28) „плащане по кредитната защита“ означава сумата, която инвеститорът се е задължил да плати на инициатора по силата на споразумението за кредитна защита в случай на настъпването на договорно определено кредитно събитие, определено в споразумението за кредитна защита;
- 29) „синтетичен допълнителен спред“ означава сумата, която според документацията за синтетична секюритизация е договорно определена от инициатора за покриване на загубите по секюритизираните експозиции, които могат да настъпят преди датата на падежа на сделката;
- 30) „фактори на устойчивост“ означава фактори на устойчивост съгласно определението в член 2, точка 24 от Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета *;
- 31) „невъзстановим отбив от цената при покупка“ означава разликата между неизплатеното салдо по експозициите в базисната група и цената, на която тези експозиции се продават от инициатора на ДСЦС, като за тази разлика не се възстановяват средства нито на инициатора, нито на първоначалния кредитор.

* Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1).“

2) Член 4 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

- „а) третата държава фигурира в списъка като високорискова трета държава със стратегически слабости в нейната уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, в съответствие с посоченото в член 9 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета *;

* Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“;

б) вмъква се следната буква:

„аа) третата държава фигурира в списъка в приложение I към списъка на ЕС на юрисдикциите, неказващи съдействие за данъчни цели;“;

в) вмъква се следната алинея:

„За ДСЦС, установено, след 9 април 2021 г., в юрисдикция, посочена в приложение II като прилагаща вреден данъчен режим, инвеститорът уведомява компетентните данъчни органи на държавата членка, в която е местно лице за данъчни цели, за инвестицията в ценни книжа, емитирани от това ДСЦС.“;

3) В член 5, параграф 1 се добавя следната буква:

„е) в случай на необслужвани експозиции — дали се прилагат разумни критерии при избора и определянето на цената на експозициите.“;

4) Член 6 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавят следните алинеи:

„При измерването на значимия нетен икономически интерес запазващото лице взема предвид таксите, които могат на практика да се използват за намаляване на ефективния значим нетен икономически интерес.“

При традиционни секюритизации на необслужвани експозиции, изискването по настоящия параграф може да бъде изпълнено и от обслужващото предприятие, при условие че то може да докаже, че притежава експертен опит в обслужването на експозиции, подобни на секюритизираните, и има добре документирани и адекватни политики, процедури и контролни механизми за управлението на риска, свързани с обслужването на експозициите.“;

б) вмъква се следният параграф:

„3а. Чрез дерогация от параграф 3 при секюритизацията на необслужвани експозиции, когато е договорен невъзстановим отбив от цената при покупка, запазването на значим нетен икономически интерес за целите на посочения параграф не може да бъде по-малко от 5% от сумата на нетната стойност на секюритизираните експозиции, които отговарят на критериите за необслужвани експозиции, и ако е приложимо, номиналната стойност на всички обслужвани секюритизирани експозиции.“

Нетната стойност на необслужвана експозиция се изчислява, като невъзстановимия отбив от цената при покупка, договорен на равнището на отделната секюритизирана експозиция към момента на иницирането, или, когато е приложимо, съответстващ дял от невъзстановимия отбив от цената при покупка, договорен на равнището на групата от базисни експозиции към момента на иницирането, се извади от номиналната стойност на експозицията или, когато е приложимо, от нейната остатъчна стойност към момента на иницирането. Освен това, за целите на определянето на нетната стойност на секюритизираните необслужвани експозиции, невъзстановимия отбив от цената при покупка може да включва разликата между номиналната стойност на траншовете по секюритизацията на необслужвани експозиции, поети от инициатора за последваща продажба, и цената, на която тези траншове са продадени за първи път на несвързани трети страни.“;

в) параграф 7 се изменя, както следва:

i) в първа алинея се добавят следните букви:

„е) условията за запазване на риска съгласно параграфи 3 и 3а в случай на секюритизации на необслужвани експозиции;

ж) въздействието на таксите, платени на запазващото лице, върху ефективния значим нетен икономически интерес по смисъла на параграф 1.“;

ii) втора алинея се заменя със следното:

„ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 10 октомври 2021 г.“

5) В член 9, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Чрез дерогация от разпоредбите на първа алинея, по отношение на базисните експозиции, които са били необслужвани експозиции, когато инициаторът ги е закупил от съответната трета страна, се прилагат разумни критерии при избора и определянето на цената на експозициите.“

б) В член 18 буква а) се заменя със следното:

„а) секюритизацията отговаря на всички изисквания, посочени в раздели 1, 2 или 2а от настоящата глава и ЕОЦКП е бил уведомен в съответствие с член 27, параграф 1; и“

7) Заглавието на раздел 1 от глава 4 се заменя със следното:

„Изисквания за опростена, прозрачна и стандартизирана традиционна секюритизация, различна от ОАТЦК“

8) Член 19 се изменя, както следва:

а) заглавието на члена се заменя със следното:

„Опростена, прозрачна и стандартизирана традиционна секюритизация, различна от ОАТЦК“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Традиционните секюритизации, с изключение на програмите и сделките с ОАТЦК, които отговарят на изискванията по членове 20, 21 и 22, се считат за ОПС секюритизации.“

9) Член 22 се изменя, както следва:

а) в параграф 4 се добавя следната алинея:

„Чрез дерогация от разпоредбите на първа алинея инициаторите могат, считано от 1 юни 2021 г., да решат да публикуват наличната информация, свързана с основните неблагоприятни въздействия на активите, финансирани от базисните експозиции върху факторите на устойчивост.“;

б) добавя се следният параграф:

„6. В срок до 10 юли 2021 г. трите европейски надзорни органа (ЕНО) разработват, посредством Съвместния комитет на европейските надзорни органи, проекти на регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 за съдържанието, методологиите и представянето на информацията по параграф 4, втора алинея от настоящия член по отношение на показателите за устойчивост във връзка с неблагоприятното въздействие върху климата и с други неблагоприятни въздействия върху околната среда, социалната сфера и сферата на управлението.

Когато е целесъобразно, проектите на регулаторни технически стандарти, посочени в първа алинея отразяват или се основават на регулаторните технически стандарти, изготвени в съответствие с мандата, предоставен на ЕНО в Регламент (ЕС) 2019/2088, и по-специално в член 2а и в член 4, параграфи 6 и 7 от него.

На Комисията се предоставя правомощието да допълва настоящия регламент чрез приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010.“

10) вмъква се следният раздел:

„РАЗДЕЛ 2а

Изисквания за опростени, прозрачни и стандартизирани балансови секюритизации

Член 26а

Опростени, прозрачни и стандартизирани балансови секюритизации

1. Синтетична секюритизация, която удовлетворява изискванията в членове 26б—26д, се счита за ОПС балансова секюритизация.

2. ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕОЦКП и ЕОЗППО, може в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да приеме насоки и препоръки във връзка с еднообразното тълкуване и прилагане на изискванията в членове 26б—26д от настоящия регламент.

Член 26б

Изисквания, свързани с опростяването

1. Инициаторът е субект, чиято дейност е разрешена или който е лицензиран в Съюза.

Инициаторът, който купува експозиции на трета страна за своя сметка, след което ги секюритизира, прилага такива политики във връзка с кредитите, събирането, реструктурирането и обслужването, приложими към тези експозиции, които са не по-малко строги от прилаганите спрямо сравними експозиции, които не са били закупени

2. Базисните експозиции се иницират като част от основната стопанска дейност на инициатора.
3. При приключване на сделка базисните експозиции фигурират в счетоводния баланс на инициатора или на субект, който принадлежи към същата група, като инициатора.

За целите на настоящия параграф „група“ е една от следните:

- a) група от правни субекти, подлежащи на пруденциална консолидация съгласно първа част, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) група по смисъла на член 212, параграф 1, буква в) от Директива 2009/138/ЕО.

4. Инициаторът не хеджира експозицията си към кредитния риск на базисните експозиции по секюритизацията извън защитата, получена посредством споразумението за кредитна защита.

5. При споразумението за кредитна защита се спазват правилата за редуциране на кредитния риск в член 249 от Регламент (ЕС) № 575/2013, а ако този член не е приложим — изисквания, които са не по-малко строги от тези в посочения член.

6. Инициаторът предоставя декларации и гаранции, че са изпълнени следните изисквания:

- a) инициаторът или субект от групата, към която той принадлежи, е пълноправен и законен притежател на базисните експозиции и свързаните с тях аксесорни права;
- б) когато инициаторът е кредитна институция по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1) от Регламент (ЕС) № 575/2013, или застрахователно предприятие по смисъла на член 13, точка 1) от Директива 2009/138/ЕС, инициаторът или субект, включен в обхвата на надзора на консолидирана основа, държи кредитния риск на базисните експозиции в счетоводния си баланс;
- в) към датата на включването си в секюритизирания портфейл всяка базисна експозиция удовлетворява критериите за допустимост и всички условия — освен настъпването на посочено в член 26д, параграф 1 кредитно събитие — за плащане по кредитната защита в съответствие със споразумението за кредитна защита, съдържащо се в документацията по секюритизацията;
- г) доколкото е известно на инициатора, договорът за всяка базисна експозиция съдържа правно, действително, обвързващо и подлежащо на принудително изпълнение задължение към длъжника за плащане на посочените в същия договор суми;
- д) базисните експозиции удовлетворяват критериите за поемане на емисия, които са не по-малко строги от обичайните критерии за поемане на емисия, които инициаторът прилага към подобни експозиции, които не са секюритизирани;
- е) доколкото е известно на инициатора, никой длъжник не нарушава съществено, нито е в неизпълнение по свое задължение във връзка с базисна експозиция към датата, на която тази базисна експозиция е включена в секюритизирания портфейл;
- ж) доколкото е известно на инициатора, в документацията по сделката не се съдържат неверни сведения за характеристиките на базисните експозиции;
- з) при приключване на сделката или когато базисната експозиция е включена в секюритизирания портфейл, договорът между длъжника и първоначалния кредитор за тази базисна експозиция не е бил изменен така, че да е засегнал изпълнителната сила на тези базисни експозиции или тяхната събираемост.

7. Базисните експозиции удовлетворяват предварително определени, ясни и документирани критерии за допустимост, които не позволяват портфейлът от тези експозиции да се управлява активно въз основа на субективна преценка.

За целите на настоящия параграф не се счита за активно управление на портфейл заместването на експозиции, които са в нарушение на декларациите или гаранциите, нито, когато секюритизацията включва период на попълване — добавянето на експозиции, които отговарят на определените условия за попълване.

Всяка експозиция, добавена след датата на приключване на сделката, трябва да отговаря на критерии за допустимост, които са не по-малко строги от прилаганите при първоначалния избор на базисните експозиции.

От сделката може да бъде изключена базисна експозиция, която:

- а) е била изцяло погасена или е с настъпил по друг начин падеж;
- б) е била продадена в хода на обичайната стопанска дейност на инициатора, стига тази продажба да не представлява непряка подкрепа по смисъла на член 250 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- в) подлежи на изменение, което не се дължи на кредитно събитие като рефинансиране или реструктуриране на дълг, и която се извършва при обичайното обслужване на тази базисна експозиция; или
- г) не е отговаряла на критериите за допустимост, когато е била включена в сделката.

8. Секюритизацията се обезпечава от група от базисни експозиции, които са хомогенни по отношение на вида на актива, като се вземат предвид конкретните характеристиките, свързани с паричните потоци по този вид активи, включително техните договорни характеристики, характеристики във връзка с кредитния риск и във връзка с предсрочното погасяване. Една група от базисни експозиции съдържа само един вид активи.

Базисните експозиции, посочени в първа алинея, съдържат договорно обвързващи и подлежащи на принудително изпълнение задължения с пълно право на регресен иск спрямо длъжниците и, където е приложимо, гарантите.

Базисните експозиции, посочени в първа алинея, имат определени периодични платежни потоци, размерът на вноските за които може да бъде различен по отношение на плащанията, свързани с наем, главница или лихви или каквото и да е друго право за получаване на доход от активи, покриващи такива плащания. Базисните експозиции могат също така да генерират постъпления от продажбата на всякакви финансирани или отдадени на лизинг активи.

Базисните експозиции, посочени в първа алинея от настоящия параграф, не включват прехвърлими ценни книжа съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 44 от Директива 2014/65/ЕС, различни от корпоративни облигации, които не са предлагани за търгуване на място за търговия.

9. Базисните експозиции не включват секюритизиращи позиции.

10. Стандартите за поемане на емисия, съгласно които се инициират базисните експозиции, както и всички техни съществени промени спрямо предходни стандарти за поемане на емисия, се оповестяват в пълна степен на потенциалните инвеститори без ненужно забавяне. Базисните експозиции се поемат с право на регресен иск към длъжник, който не е ДСЦС. Трети страни не участват в решенията за отпускане на кредит или поемане на емисия във връзка с базисните експозиции.

При секюритизация, при която базисните експозиции са жилищни заеми, групата заеми не включва заем, който е предложен и поет при допускането, че лицето, кандидатстващо за заема, или, ако е приложимо, посредниците, са знаели, че предоставената от тях информация може да не бъде проверена от заемодателя.

Оценката на кредитоспособността на кредитополучателя отговаря на изискванията на член 8 от Директива 2008/48/ЕО или в член 18, параграфи 1—4, член 18, параграф 5, буква а) и член 18, параграф 6 от Директива 2014/17/ЕС, или, където е приложимо, на равностойни на посочените изисквания в трети държави.

Инициаторът или първоначалният кредитор притежава експертен опит в иницирането на експозиции, подобни на секюритизираните.

11. Базисните експозиции не включват към момента на избирането им експозиции в неизпълнение по смисъла на член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или експозиции към длъжник или гарант по обезценени кредити, който, доколкото е известно на инициатора или първоначалния кредитор:

- a) е бил обявен за неплатежоспособен или на чиито кредитори съдът е предоставил окончателно неподлежащо на обжалване право на принудително изпълнение или е присъдил обезщетение за имуществени вреди в резултат на пропуснато плащане в рамките на три години преди датата на инициране или дългът му е бил реструктуриран с оглед на необслужваните от него експозиции в рамките на три години преди датата на избор на базисните експозиции, освен ако:
 - i) реструктурираната базисна експозиция не е представила нови просрочени задължения, считано от датата на реструктурирането, което трябва да е било извършено най-малко една година преди датата на избор на базисните експозиции; и
 - ii) в информацията, предоставена от инициатора по силата на член 7, параграф 1, първа алинея, буква а) и буква д), подточка i), изрично указва дела на реструктурираните базисни експозиции, датата на реструктурирането и подробна информация за него, както и показателите след датата на реструктурирането;
- b) към момента на иницирането на базисните експозиции, когато е приложимо, е бил включен в публичен кредитен регистър на лицата с неблагоприятна кредитна история или, когато няма такъв публичен кредитен регистър, в друг кредитен регистър, който е на разположение на инициатора или първоначалния кредитор; или
- в) има кредитна оценка или кредитен профил, показващи, че рискът да не бъдат извършени договорните плащания е значително по-висок от този за сравними експозиции, държани от инициатора, които не са секюритизирани.

12. Към момента на включването на базисните експозиции длъжниците трябва да са извършили поне едно плащане, освен когато:

- a) секюритизацията е револвираща, обезпечена с експозиции, които са погасими с еднократна вноска или при които срокът до падежа им е до една година, включително, но не само, месечни плащания по револвиращи кредити;
- b) експозицията представлява рефинансиране на експозиция, която вече е включена в сделката.

13. ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕОЦКП и ЕОЗППО, разработва проект на регулаторни технически стандарти за допълнително определяне на базисните експозиции по параграф 8, които се считат за хомогенни.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 10 октомври 2021 г.

На Комисията се предоставя правомощието да допълва настоящия регламент чрез приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 26в

Изисквания, свързани със стандартизацията

1. Инициаторът или първоначалният кредитор изпълняват изискването за запазване на риска в съответствие с член 6.
2. В документацията по сделката се описват лихвените и валутните рискове, произтичащи от дадена секюритизация, както и възможното им отражение върху плащанията в полза на инициатора и инвеститорите. Тези рискове се редуцират по подходящ начин, като всички предприети за тази цел мерки се оповестяват. Обезпеченията, с които се гарантират задълженията на инвеститора по споразумението за кредитна защита, са в същата парична единица, в която е и плащането по кредитната защита.

В случай на секюритизация, при която се използва ДСЦС, размерът на задълженията на ДСЦС във връзка с лихвените плащания в полза на инвеститорите на всяка дата на плащане е равен или по-малък от получените от инициатора постъпления на ДСЦС и всякакви обезпечителни договорености.

Освен с цел хеджиране на лихвения или валутния риск при базисните експозиции групата от базисни експозиции не включва деривати. Тези деривати се сключват и документират в съответствие с общоприетите стандарти в областта на международните финанси.

3. Всички лихвени плащания по сделката, използващи референтни ставки, се основават на някой от изброените по-долу елементи:

- a) общоприложимите пазарни лихвени проценти или секторни ставки, които отразяват разходите за финансиране — без при това да се прибегва до сложни формули или деривати;
- b) генерираните постъпления от обезпечението, с което се обезпечават задълженията на инвеститора съгласно споразумението за кредитна защита.

Всички дължими по базисните експозиции лихвени плащания, използващи референтни ставки, се основават на общоприложимите пазарни лихвени проценти или секторни ставки, които отразяват разходите за финансиране — без при това да се прибегва до сложни формули или деривати.

4. При настъпването на изпълнително събитие по отношение на инициатора инвеститорът може да предприеме действия за принудително изпълнение.

В случай на секюритизация чрез ДСЦС, когато бъде отправено известие за принудително изпълнение или за прекратяване на споразумението за кредитна защита, ДСЦС не блокира парични средства, надхвърлящи необходимото с оглед на оперативното му функциониране, извършването на плащанията по кредитната защита за базисните експозиции в неизпълнение, които все още са в процес на реструктуриране към момента на прекратяването, или за надлежното възмездяване на инвеститорите в съответствие с договорните условия на секюритизацията.

5. Загубите се разпределят между държателите на секюритизираща позиция според ранга на траншовете, като се започне с транша с най-нисък ранг.

Всички траншове се погасяват последователно — като се започне от транша с най-висок ранг — за да се определи остатъчната сума от траншовете на всяка дата на плащане.

Чрез дерогация от втора алинея, в сделки с непоследователен приоритет на плащанията се включват предпоставки, свързани с показателите на базисните експозиции, които водят до завръщане към погасяване с последователен приоритет на плащанията според реда им. В тези свързани с показателите предпоставки се включва най-малко:

- a) или нарастването на кумулативната сума на експозициите в неизпълнение, или нарастването на кумулативните загуби, по-голямо от определен процент от непогасената сума на базисния портфейл;
- b) една допълнителна ретроспективна предпоставка; както и
- v) една ориентирана към бъдещето предпоставка.

ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти относно спецификациите и, когато е уместно, калибрирането на свързаните с показателите предпоставки.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 30 юни 2021 г.

На Комисията се предоставя правомощието да допълва настоящия регламент чрез приемане на посочените в четвърта алинея регулаторните технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

В процеса на погасяване на траншовете, на инвеститорите се връща сума от обезпечението, равна на погасителната сума за тези траншове, при условие че инвеститорите са обезпечили тези траншове.

Когато посочено в член 26д кредитно събитие настъпи по отношение на базисните експозиции, а реструктурирането на дълга за тези експозиции още не е приключило, остатъчният на всяка дата на плащане размер на кредитната защита е най-малко равен на непогасената номинална стойност на тези базисни експозиции минус размера на всяко извършено по тях междинно плащане.

б. Документацията по сделката включва подходящи разпоредби за предсрочно погасяване или предпоставки за прекратяване на револвиращия период, когато секюритизация е револвираща, което включва най-малко следните елементи:

- а) влошаване на кредитното качество на базисните експозиции до или под предварително определен праг;
- б) нарастване на загубите над предварително определен праг;
- в) невъзможност в рамките на определен период да се генерират достатъчно нови базисни експозиции, които да отговарят на предварително определеното кредитно качество.

7. В документацията по сделката ясно се посочват:

- а) договорните задължения, функциите и отговорностите на — според случая — обслужващото лице, попечителя и другите доставчици на спомагателни услуги и третата страна-проверител по член 26д, параграф 4;
- б) разпоредбите относно замяната на обслужващото лице, попечителя, другите доставчици на спомагателни услуги или третата страна-проверител по член 26д, параграф 4 в случай на неизпълнение или неплатежоспособност на някой от тези доставчици на услуги, когато тези доставчици на услуги са различни от инициатора, така че да не се прекрати предоставянето на тези услуги;
- в) процедурите за обслужване, които се прилагат към базисните експозиции към датата на приключване на сделката и след това, както и обстоятелствата, при които тези процедури могат да бъдат изменени;
- г) стандартите за обслужване, които обслужващото лице е длъжно да спазва при обслужването на базисните експозиции по време на цялата продължителност на секюритизацията.

8. Обслужващото лице трябва да има опит в обслужването на експозиции, подобни на секюритизираните и — с оглед на обслужването на експозициите — да разполага с добре документираните и подходящи политики, процедури и контролни механизми за управление на риска.

Обслужващото лице прилага към базисните експозиции такива процедури за обслужване, които са поне толкова строги, колкото тези, които инициаторът прилага към подобни експозиции, които не са секюритизирани.

9. Инициаторът поддържа актуален справочен регистър за установяване във всеки един момент базисните експозиции. В този регистър са посочени референтните длъжници, референтните задължения, от които произтичат базисните експозиции, и за всяка базисна експозиция — номиналната стойност, която е защитена и която е непогасена.

10. В документацията по сделката се съдържат ясни разпоредби за улесняване на своевременното разрешаване на конфликтите между отделните класове инвеститори. В случай на секюритизация с ДСЦС правата на глас се определят ясно и се разпределят сред притежателите на облигации; ясно се определят и отговорностите на попечителя и другите субекти с доверителни задължения към инвеститорите.

Член 26г

Изисквания, свързани с прозрачността

1. Преди определянето на цената, инициаторът предоставя на потенциалните инвеститори статични и динамични данни за неизпълнението и загубите за минали периоди, като например данни за просрочените задължения и неизпълнението при експозиции, които са по същество сходни на секюритизираните, както и източниците на тези данни и основанието за заявяването на сходство. Тези данни обхващат период от поне пет години.

2. Преди приключването на сделката, подходяща и независима страна проверява извадка от базисните експозиции, включително факта, че базисните експозиции са допустими за кредитна защита съгласно споразумението за кредитна защита.

3. Преди определянето на цената на секюритизацията инициаторът предоставя на потенциалните инвеститори модел на паричните потоци на пасивите, който точно представя договорната връзка между базисните експозиции и плащанията между инициатора, инвеститорите, други трети страни и където е приложимо — ДСЦС; след определянето на цената той предоставя посочения модел на инвеститорите на текуща основа, а на потенциалните инвеститори — при поискване.

4. При секюритизация, където базисните експозиции са жилищни заеми или заеми за покупка или лизинг на автомобил, инициаторът публикува наличната информация за свързаните с околната среда показатели на активите, финансирани с тези жилищни заеми или заеми за покупка или лизинг на автомобил, като част от информацията, оповестявана по силата на член 7, параграф 1, първа алинея, буква а).

Чрез дерогация от първа алинея инициаторите могат, считано от 1 юни 2021 г., да решат да публикуват наличната информация, свързана с основните неблагоприятни въздействия на активите, финансирани от базисните експозиции, върху факторите на устойчивост.

5. Инициаторът носи отговорност за спазването на член 7. Информацията, изисквана по силата на член 7, параграф 1, първа алинея, буква а), се предоставя на потенциалните инвеститори при поискване от тяхна страна преди определянето на цената. Информацията, която се изисква съгласно член 7, параграф 1, първа алинея, букви б) — г), се предоставя преди определянето на цената най-малко в проектен или първоначален вид. Окончателната документация се предоставя на инвеститорите най-късно 15 дни след приключването на сделката.

6. До 10 юли 2021 г. ЕНО разработват, посредством Съвместния комитет на европейските надзорни органи, проекти на регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 за съдържанието, методологиите и представянето на информацията по параграф 4, втора алинея от настоящия член по отношение на показателите за устойчивост във връзка с неблагоприятното въздействие върху климата и други неблагоприятни въздействия върху околната среда, социалната сфера и сферата на управлението.

Когато е целесъобразно, проектите на регулаторни технически стандарти, посочени в първа алинея от настоящия параграф, отразяват или се основават на регулаторните технически стандарти, изготвени в съответствие с мандата, предоставен на ЕНО в Регламент (ЕС) 2019/2088, и по-специално в член 2а и в член 4, параграфи 6 и 7 от него.

На Комисията се предоставя правомощието да допълва настоящия регламент чрез приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010.

Член 26д

Изисквания във връзка със споразумението за кредитна защита, третата страна- проверител и синтетичния допълнителен спред

1. Споразумението за кредитна защита обхваща най-малко следните кредитни събития:

- а) когато прехвърлянето на риск се постига чрез използването на гаранции — кредитните събития, посочени в член 215, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) когато прехвърлянето на риск се постига чрез използването на кредитни деривати — кредитните събития, посочени в член 216, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Всички кредитни събития се документират.

Мерките за реструктуриране по смисъла на член 47б от Регламент (ЕС) № 575/2013, които се прилагат за базисните експозиции, не възпрепятстват задействането на допустими кредитни събития.

2. Плащането по кредитната защита след настъпването на кредитно събитие се изчислява въз основа на действителната претърпяна от инициатора или първоначалния кредитор загуба, определена в резултат на реструктурирането съгласно техните стандартни политики и процедури за възстановяване при съответните видове експозиции и записани във финансовите отчети в момента на извършване на плащането. Окончателното плащане по кредитната защита се извършва в рамките на определен период след края на реструктурирането на дълга при съответната базисна експозиция, когато реструктурирането на дълга е приключило преди правноустановения предвиден падеж или преди преждевременното прекратяване на споразумението за кредитна защита.

Междинно плащане по кредитната защита се извършва най-късно шест месеца след настъпването на посочено в параграф 1 кредитно събитие, когато реструктурирането на дълга във връзка със загубите при съответната базисна експозиция не е приключило до изтичането на този шестмесечен период. Междинното плащане по кредитната защита е равно най-малко на по-високата от следните суми:

- а) очаквания размер на загубата, който е еквивалентен на обезценката, записана от инициатора във финансовите му отчети съгласно приложимата счетоводна рамка към момента на извършване на междинното плащане, като се допуска, че споразумението за кредитна защита не съществува и не покрива загуби;
- б) когато е приложимо — очаквания размер на загубата, определен съгласно трета част, дял II, глава 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Ако е извършено междинно плащане по кредитната защита, посоченото в първа алинея окончателно плащане по кредитната защита се извършва с цел размерът на предварително уредената загуба да се уеднакви с размера на действително понесената загуба.

Методът за изчисляване на междинните и окончателните плащания по кредитната защита се посочва в споразумението за кредитна защита.

Плащането по кредитната защита е пропорционално на дела от текущата номинална стойност на съответната базисна експозиция, обхваната от споразумението за кредитна защита.

Правото на инициатора да получи плащането по кредитната защита е с изпълнителна сила. Сумите, които инвеститорите могат да плащат по споразумението за кредитна защита, са ясно определени в споразумението за кредитна защита и са ограничени. Тези суми трябва да могат да бъдат изчислявани при всякакви обстоятелства. В споразумението за кредитна защита ясно се посочват обстоятелствата, при които от инвеститорите се изисква да извършват плащания. Третата страна- проверител по параграф 4 преценява евентуалното наличие на такива обстоятелства.

Размерът на плащането по кредитната защита се изчислява за самата базисна експозиция, за която е настъпило кредитно събитие.

3. В споразумението за кредитна защита се посочва максималният период на удължаване на реструктурирането на дълга за базисните експозиции, за които е настъпило посочено в параграф 1 кредитно събитие, но при които реструктурирането на дълга не е приключил до правноустановения предвиден падеж или преди преждевременното прекратяване на споразумението за кредитна защита. Периодът на удължаване не може да надхвърля две години. В споразумението за кредитна защита се предвижда, че в края на този период на удължаване се извършва окончателно плащане по кредитната защита, изчислено въз основа на окончателната прогнозна загуба на инициатора, която ще трябва да бъде отчетена от инициатора в неговите финансови отчети към въпросния момент, като се допуска, че споразумението за кредитна защита не съществува и не покрива загуби.

В случай на прекратяване на споразумението за кредитна защита реструктурирането на дълга продължава за всички текущи кредитни събития, настъпили преди това прекратяване — по същия начин като описания в първа алинея.

Премиите за кредитна защита, платими съгласно споразумението за кредитна защита, се структурират в зависимост от непогасената номинална стойност на обслужваните експозиции към момента на плащане, като отразяват риска при защитения транс. За тази цел, в споразумението за кредитна защита не се предвиждат гарантирани премии, авансово плащане на премиите, механизми за отстъпки или други механизми, с които може да се избегне или ограничи действителното разпределяне на загубите сред инвеститорите, или след падежа на сделката част от платените премии да се върне на инициатора.

Чрез дерогация от трета алинея от настоящия параграф, авансово плащане на премиите се допуска, при условие че са спазени разпоредбите относно държавната помощ, когато гаранционната схема е изрично предвидена в националното законодателство на дадена държава членка и се ползва от насрещна гаранция от някой от субектите по член 214, параграф 2, букви а)—г) от Регламент (ЕО) № 575/2013.

В документацията по сделката се посочва как премията за кредитна защита и евентуалните купони се изчисляват спрямо всяка дата на плащане през цялата продължителност на секюризацията.

Правото на инвеститорите да получават премии за кредитна защита е с изпълнителна сила.

4. Преди датата на приключване на сделката инициаторът определя трета страна-проверител. За всяка базисна експозиция, за която има известие за настъпило кредитно събитие, третата страна-проверител извършва проверка най-малкото на всеки от следните елементи:

- a) дали кредитното събитие, за което става въпрос в известието за настъпило кредитно събитие, е такова съгласно условията на споразумението за кредитна защита;
- б) дали базисната експозиция е била включена в референтния портфейл, когато е настъпило съответното кредитно събитие;
- в) дали базисната експозиция е отговаряла на критериите за допустимост, когато е била включена в референтния портфейл;
- г) дали при попълване, в резултат на което базисна експозиция е била добавена към секюритизацията, са били спазени условията за такова попълване;
- д) дали окончателният размер на загубите съответства на загубите, отчетени от инициатора в отчета за приходите и разходите;
- е) дали при окончателното плащане по кредитната защита загубите по базисните експозиции са били коректно разпределени сред инвеститорите.

Третата страна-проверител е независима от инициатора и инвеститорите и когато е приложимо, от ДСЦС; тя е приела да бъде определена за трета страна-проверител преди датата на приключване на сделката.

Третата страна-проверител може да извърши проверката, като провери извадка вместо всяка базисна експозиция, за която се иска плащане по кредитната защита. Все пак, ако не са удовлетворени от извадковата проверка, инвеститорите могат да поискат да се провери допустимостта на която и да е отделна базисна експозиция.

Инициаторът включва в документацията по сделката задължение да предостави на третата страна-проверител цялата информация, необходима за проверката на изискванията, посочени в първа алинея.

5. Инициаторът не може да прекрати дадена сделка преди нейния договорен падеж, освен при настъпването на някое от следните събития:

- a) неплатежоспособност на инвеститора;
- б) неплащане от инвеститора на дължима сума съгласно споразумението за кредитна защита или неизпълнение от инвеститора на съществено задължение, посочено в документите по сделката;
- в) относимо събитие с регулаторен характер, включително:
 - i) относими промени в законодателството на Съюза или в националното законодателство, относими промени, извършени от компетентните органи по отношение на официално публикувани тълкувания на такива закони, ако е приложимо, или относими промени в данъчното облагане или счетоводното третиране на сделката със значително неблагоприятно въздействие върху икономическата ефективност на дадена сделка, във всеки случай — в съпоставка с очакваните към момента на сключване на сделката промени, и за които разумно не е можело да се очаква да настъпят към въпросния момент;
 - (ii) констатация на компетентен орган, че на инициатора или на свързано с него дружество не е, или вече не е разрешено да признава прехвърляне на значителен кредитен риск при секюритизацията — в съответствие с посоченото в член 245, параграф 2 или 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- г) упражняването на опция, по силата на която може да се поиска изпълнение на сделката в определен момент (опция за „изпълнение в даден момент“), когато периодът, измерен от датата на приключване на сделката, не е по-кратък от среднопретеглената продължителност на първоначалния референтен портфейл към датата на приключването на сделката;
- д) упражняване на опция за предсрочно погасяване по смисъла на член 242, точка 1) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- е) в случай на кредитна защита с гаранции инвеститорът вече не отговаря на изискванията за приемлив доставчик на защита в съответствие с изискванията, посочени в параграф 8.

В документацията по сделката се посочва дали в дадената сделка е предвидена някоя от опциите по букви г) и д) и как са структурирани тези опции.

За целите на буква г), опцията за изпълнение в даден момент не се структурира така, че да се избегне разпределяне на загубите сред позициите за кредитно подобрение или сред други държани от инвеститорите позиции, нито така, че да се получи кредитно подобрение.

Когато се упражнява опцията за „изпълнение в даден момент“ инициаторите уведомяват компетентните органи за начина, по който са изпълнени изискванията, посочени във втора и трета алинеи, включително с обосновка на използването на опцията за изпълнение в даден момент и реалистично разяснение, показващи, че основанието за упражняване на опцията не е влошаване на качеството на базисните активи.

В случай на обезпечена кредитна защита при прекратяване на споразумението за кредитна защита обезпечението се връща на инвеститорите по реда на ранга на траншовете при спазване на разпоредбите на съответното законодателство в областта на несъстоятелността, приложимо за инициатора.

6. Инвеститорите не могат да прекратяват сделка преди планирания ѝ падеж по причини, различни от неплащане на премията за кредитна защита или друго съществено нарушение на договорните задължения от страна на инициатора.

7. Инициаторът може да поеме задължение за синтетичен допълнителен спред, който да бъде използван като кредитно подобрение от инвеститорите, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) размерът на синтетичния допълнителен спред, който инициаторът се задължава да използва като кредитно подобрение при всеки период на плащане, е посочен в документацията по сделката и е изразен като фиксиран процент от общото текущо салдо на портфейла в началото на съответния период на плащане (фиксиран синтетичен допълнителен спред);
- б) синтетичният допълнителен спред, който не е използван за покриване на кредитните загуби, настъпили по време на всеки период на плащане, се връща на инициатора;
- в) за инициаторите, които използват вътрешнорейтинговия подход по член 143 от Регламент (ЕС) № 575/2013, общата годишна сума, за която са поети задължения, не надхвърля изчисления в съответствие с член 158 от посочения Регламент размер на регулаторната очаквана годишна загуба от всички базисни експозиции за тази година;
- г) за инициаторите, които не използват вътрешнорейтинговия подход по член 143 от Регламент (ЕС) № 575/2013, начинът на изчисляване на размера на очакваната годишна загуба по базисния портфейл се посочва ясно в документацията по сделката;
- д) в документацията по сделката са посочени условията, определени в настоящия параграф.

8. Споразумението за кредитна защита е под формата на:

- а) гаранция, която отговаря на изискванията на трета част, дял II, глава 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и чрез която кредитният риск се прехвърля към някой от субектите по член 214, параграф 2, букви а) — г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, при условие че експозициите към инвеститора отговарят на условията в трета част, дял II, глава 2 от посочения регламент за рисковото тегло от 0 %;
- б) гаранция, която отговаря на изискванията на трета част, дял II, глава 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и която се ползва от контрагаранция от някой от субектите по буква а) от настоящия параграф;
- в) друга кредитна защита, която не е посочена в букви а) и б) от настоящия параграф, под формата на гаранция, кредитен дериват или дългова ценна книга, обвързана със заеми, която удовлетворява изискванията в член 249 от Регламент (ЕС) № 575/2013, при условие че задълженията на инвеститора са обезпечени с обезпечение, отговарящо на изискванията в параграфи 9 и 10 от настоящия член.

9. Друга кредитна защита по параграф 8, буква в) отговаря на следните изисквания:

- а) правото на инициатора да използва обезпечението, за да изпълни задълженията си към инвеститорите за плащания по кредитната защита, е с изпълнителна сила и изпълнителната сила на това право се гарантира чрез подходящи обезпечителни клаузи;
- б) правото на инвеститорите при уреждане на секюритизацията или погасяване на траншовете да върнат всяко обезпечение, което не е било използвано за покриване на плащанията по кредитната защита, е с изпълнителна сила;
- в) когато обезпечението е инвестирано в ценни книжа, в документацията по сделката се определят критериите за допустимост и режимът на доверително управление на такива ценни книжа.

В документацията по сделката се посочва дали инвеститорите продължават да бъдат изложени на кредитния риск на инициатора.

Инициаторът получава квалифицирано правно становище, с което се потвърждава изпълнителната сила на кредитната защита във всички съответни юрисдикции.

10. Когато се предоставя друга кредитна защита в съответствие с параграф 8, буква в) от настоящия член, инициаторът и инвеститорът използват висококачествени обезпечения, които представляват някое от следните:

- a) обезпечение под формата на посочените в трета част, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 дългови ценни книжа с рисково тегло от 0 %, които отговарят на всички изброени по-долу условия:
 - i) максималният остатъчен срок до падежа на тези дългови ценни книжа е три месеца, като трябва да не е по-дълъг от оставащия период до следващата дата на плащане;
 - ii) тези дългови ценни книжа могат да бъдат изкупени обратно с плащане в брой в размер, равен на текущото салдо на защитения транс;
 - iii) тези дългови ценни книжа се държат от попечител, независим от инициатора и от инвеститорите;
- b) обезпечение под формата на парични средства, депозирани в кредитна институция — трета страна, със степен на кредитно качество 3 или по-висока, в съответствие със съотнасянето по член 136 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чрез дерогация от разпоредбите на първа алинея от настоящия параграф, при условие че инвеститорът е дал изричното си съгласие в документацията по окончателната сделка, след като е извършил надлежна проверка съгласно член 5 от настоящия регламент, включително оценка на всяка съответна експозиция към кредитен риск от контрагента, само инициаторът може да прибегне до висококачествено обезпечение под формата на парични средства по депозити при инициатора или в някое от свързаните с него дружества, ако инициаторът или в някое от свързаните с него дружества отговаря на изискванията за минимална степен на кредитно качество 2, в съответствие със съотнасянето, по член 136 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Компетентните органи, определени съгласно член 29, параграф 5, могат, след консултация с ЕБО, да разрешат обезпечение под формата на парични средства по депозити при инициатора или в някое от свързаните с него дружества, ако инициаторът или в някое от свързаните с него дружества отговаря на изискванията за степен на кредитно качество 3, при условие че могат да бъдат документирани пазарни трудности, свързани със степента на кредитно качество, определена на държавата членка на институцията, или значителни проблеми във връзка с потенциална концентрация в съответната държава членка поради прилагането на изискването за минимална степен на кредитно качество 2, посочено във втора алинея.

Ако кредитната институция — трета страна или инициаторът или в някое от свързаните с него дружества вече не отговарят на изискванията за минималната степен на кредитно качество, обезпечението се прехвърля в срок от девет месеца на кредитна институция — трета страна, която има степен на кредитно качество 3 или по-висока, или се инвестира в ценни книжа, които удовлетворяват критериите по буква а) от първа алинея.

Изискванията по настоящия параграф се считат за изпълнени при инвестиции в емитирани от инициатора обвързани със заеми дългови ценни книжа в съответствие с член 218 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

ЕБО наблюдава прилагането на практиките за обезпечаване по настоящия член, като обръща особено внимание на кредитния риск от контрагента и на други икономически и финансови рискове, поети от инвеститорите в резултат на такива практики на обезпечаване.

ЕБО предоставя доклад с констатациите си до Комисията в срок до 10 април 2023 г.

До 10 октомври 2023 г. Комисията, въз основа на посочения доклад на ЕБО, представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящия член, по-специално по отношение на риска от прекомерно натрупване на кредитен риск от контрагента във финансовата система, заедно със законодателно предложение за изменение на настоящия член, ако е целесъобразно.“

11) Член 27 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа и втора алинеи се заменят със следното:

„Инициаторите и спонсорите уведомяват съвместно ЕОЦКП посредством посочения в параграф 7 от настоящия член образец, когато секюритизацията отговаря на изискванията в членове 19—22, членове 23—26 или членове 26а—26д („уведомяване за ОПС секюритизация“). По отношение на програмата за ОАТЦК единствено спонсорът отговаря за уведомлението за тази програма, а в рамките на програмата — за съответствието на сделките с обезпечени с активи търговски ценни книжа с разпоредбите на член 24. При синтетични секюритизации единствено инициаторът отговаря за уведомлението.

При уведомяването за ОПС секюритизация инициаторът и спонсорът обясняват как е бил спазен всеки от критериите за ОПС в членове 20—22, 24—26, или 26б—26д.“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) в първа алинея първото изречение се заменя със следното:

„Инициаторът, спонсорът или ДСЦС могат да използват услугите на трета страна, оправомощена по силата на член 28 да оцени дали секюритизацията отговаря на изискванията в членове 19—22, 23—26, или 26а—26д.“;

ii) във втора алинея първото изречение се заменя със следното:

„Когато инициаторът, спонсорът или ДСЦС използва услугите на трета страна, оправомощена по силата на член 28 да оцени дали секюритизацията отговаря на изискванията в членове 19—22, 23—26, или 26а—26д, уведомлението за ОПС секюритизация включва декларация, че тази оправомощена трета страна е потвърдила спазването на критериите за ОПС.“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Инициаторът и, където е приложимо, спонсорът незабавно уведомяват ЕОЦКП и информират своя компетентен орган, когато дадена секюритизация вече не отговаря на изискванията, предвидени в членове 19—22, 23—26 или 26а—26д.“;

г) в параграф 5 първото изречение се заменя със следното:

„На официалната си интернет страница ЕОЦКП поддържа списък на всички секюритизации, за които инициаторите и спонсорите са го уведомили, че отговарят на изискванията в членове 19—22, 23—26 или 26а—26д.“;

д) в параграф 6 втора алинея се заменя със следното:

„ЕОЦКП предоставя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 10 октомври 2021 г.“;

е) в параграф 7 втора алинея се заменя със следното:

„ЕОЦКП предоставя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 10 октомври 2021 г.“

12) В член 28, параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„1. Трета страна, посочена в член 27, параграф 2, се оправомощава от компетентния орган да оценява съответствието на секюритизациите с критериите за ОПС, предвидени в членове 19—22, 23—26 или 26а—26д.“;

13) В член 29, параграф 5 второто изречение се заменя със следното:

„Държавите членки уведомяват Комисията и ЕОЦКП за определените в изпълнение на настоящия параграф компетентни органи до 10 октомври 2021 г. До определянето на компетентен орган, който да упражнява надзор върху спазването на изискванията в членове 26а—26д, компетентният орган, определен да упражнява надзор върху спазването на изискванията в членове 18—27, приложими към 8 април 2021 г., упражнява надзор и върху спазването на изискванията в членове 26а—26д.“;

14) Член 30, параграф 2 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) процесите и механизмите за правилно измерване и запазване на постоянен значим нетен икономически интерес на текуща основа в съответствие с член 6, параграф 1 и събирането и своевременното оповестяване на цялата информация, която трябва да бъде предоставена в съответствие с член 7;“;

б) вмъква се следната буква:

„аа) за експозиции, които не са част от секюритизация на необслужвани експозиции:

i) критериите за отпускане на кредити, прилагани към обслужваните експозиции в съответствие с член 9;

ii) разумните критерии за избор и определяне на цената, прилагани по отношение на базисните експозиции, които са необслужвани експозиции, съгласно посоченото в член 9, параграф 1, втора алинея;“;

в) добавят се следните букви:

„г) за секюритизации на необслужвани експозиции — процесите и механизмите за гарантиране на спазването на член 9, параграф 1, с които се предотвратява злоупотреба с дерогацията, предвидена в член 9, параграф 1, втора алинея;

д) за ОПС балансови секюритизации — процесите и механизмите за осигуряване спазването на членове 26б–26д;“;

15) Член 31 се заменя със следното:

„Член 31

Макропруденциален надзор върху пазара на секюритизации

1. В рамките на своя мандат ЕССР отговаря за извършването на макропруденциален надзор върху пазара на секюритизации в Съюза.

2. ЕССР непрекъснато следи развитието на пазарите на секюритизации с цел да допринесе за предотвратяване или намаляване на системните рискове за финансовата стабилност в Съюза, произтичащи от промени във финансовата система, като взема предвид макроикономическите тенденции, така че да бъдат избегнати периоди на мащабни финансови сътресения. Когато ЕССР сметне това за необходимо, и поне веднъж на три години, ЕССР, в сътрудничество с ЕБО, публикува доклад относно последиците за финансовата стабилност, свързани с пазара на секюритизации, с цел да се посочат рисковете за финансовата стабилност.

3. Без да се засягат параграф 2 от настоящия член и докладът, посочен в член 44, ЕССР, в тясно сътрудничество с ЕНО, публикува до 31 декември 2022 г. доклад с оценка на въздействието на въвеждането на ОПС балансови секюритизации върху финансовата стабилност, както и на всякакви потенциални системни рискове, например рискове, породени от концентрацията и взаимосвързаността между непубличните продавачи на кредитна защита.

Докладът на ЕССР, посочен в първа алинея, взема предвид специфичните характеристики на синтетичната секюритизация, а именно нейния типичен индивидуализиран и частен характер на финансовите пазари, и проучва дали третирането на ОПС балансови секюритизации води до цялостното намаляване на риска във финансовата система и за подобряване на финансирането на реалната икономика.

При подготовката на доклада ЕОЦКП използва различни относими източници на данни, като например:

а) данните, събрани от компетентните органи в съответствие с член 7, параграф 1;

б) резултата от прегледите, извършени от компетентните органи в съответствие с член 30, параграф 2; както и

в) данните, съхранявани в регистри на секюритизации, в съответствие с член 10.

4. В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 ЕССР отправя предупреждения и когато е целесъобразно, издава препоръки за коригиращи действия в отговор на рисковете, посочени в параграфи 2 и 3 от настоящия член, включително относно целесъобразността на извършването на промяна на нивата на запазване на риска или други макропруденциални мерки.

В срок от три месеца от датата на предаване на препоръката, адресатът на препоръката, в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1092/2010, уведомява Европейския парламент, Съвета, Комисията и ЕССР, за действията, предприети в отговор на препоръката, и представя подходяща обосновка за всяко бездействие.“

16) Член 32 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, буква д) се заменя със следното:

„д) секюритизацията е определена за ОПС секюритизация и инициатор, спонсор или ДСЦС на тази секюритизация не е спазил изискванията, посочени в членове 19—22, 23—26, или 26а—26д;“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) буква г) се заменя със следното:

„г) в случай на нарушение, посочено в параграф 1, първа алинея, буква д) или е) от настоящия член — временна забрана инициаторът и спонсорът да уведомяват съгласно член 27, параграф 1, че дадена секюритизация отговаря на изискванията, посочени в членове 19 — 22 или членове 23 — 26, или членове 26а — 26д;“;

ii) буква з) се заменя със следното:

„з) в случай на нарушение, посочено в параграф 1, първа алинея, буква з) от настоящия член — временно отнемане на правомощието, посочено в член 28, на трета страна, оправомощена да оценява съответствието на дадена секюритизация с членове 19 — 22 или членове 23 — 26, или членове 26а — 26д;“.

17) Въмъква се следният член:

„Член 43а

Преходни разпоредби за ОПС балансови секюритизации

1. При синтетични секюритизации, за които споразумението за кредитна защита е влязло в сила преди 9 април 2021 г., инициаторите и ДСЦС могат да използват обозначението „ОПС“, фразата „опростена, прозрачна и стандартизирана“ или друго обозначение, което пряко или непряко препраща към тези термини, само ако към момента на уведомяването, посочено в член 27, параграф 1, са били спазени изискванията, посочени в член 18 и условията, посочени в параграф 3 от настоящия член.

2. До датата, на която започнат да се прилагат регулаторните технически стандарти по член 27, параграф 6, за целите на задължението по член 27, параграф 1, инициаторите предоставят писмено на ЕОЦКП необходимата информация.

3. Секюритизации, чиито първоначални секюритизиращи позиции са били създадени преди 9 април 2021 г., се считат за „ОПС“, при условие че:

а) към момента на създаване на първоначалните секюритизиращи позиции те са отговаряли на изискванията, посочени в член 26б, параграфи 1 — 5, 7 — 9, 11 и 12, член 26в, параграфи 1 и 3 и член 26д, параграф 1, член 26д, параграф 2, първа алинея, член 26д, параграф 3, трета и четвърта алинея, и член 26д, параграфи 6 — 9; както и

б) към момента на уведомяване съгласно член 27, параграф 1 отговарят на изискванията, посочени в член 26б, параграфи 6 и 10, член 26в, параграфи 2 и 4 — 10, член 26г, параграфи 1 — 5 и член 26д, параграф 2, алинеи 2 — 7, член 26д, параграф 3, първа, втора и пета алинея, както и член 26д, параграфи 4 и 5.

4. За целите на параграф 3, буква б) от настоящия член се прилага следното:

а) в член 26г, параграф 2 „преди приключването на сделката“ се счита, че гласи „преди уведомлението съгласно член 27, параграф 1“;

б) в член 26г, параграф 3 „преди определянето на цената на секюритизацията“ се счита, че гласи „преди уведомлението съгласно член 27, параграф 1“;

- в) В член 26г, параграф 5:
- i) във второто изречение „преди определянето на цената“ се счита, че гласи „преди уведомлението съгласно член 27, параграф 1“;
 - ii) в третото изречение „преди определянето на цената най-малко в проектен или първоначален вид“ се счита, че гласи „преди уведомлението съгласно член 27, параграф 1“;
 - iii) изискването, посочено в четвъртото изречение, не се прилага;
 - iv) позоваването на спазването на изискванията на член 7 се тълкува все едно член 7 се прилага за тези секюритизации независимо от член 43, параграф 1.“
- 18) Член 44 се изменя, както следва:
- а) в първия параграф се добавя следната буква:
„д) географското местоположение на ДСЦС.“;
 - б) добавя се следният параграф:
„Въз основа информацията, която ѝ се предоставя на всеки три години съгласно буква д), Комисията предоставя оценка на причините за избора на местоположение, включително, доколко е налична и достъпна информация, до каква степен наличието на благоприятен данъчен и регулаторен режим играе решаваща роля.“;
- 19) Член 45 се заличава.
- 20) Вмъква се следният член:

„Член 45а

Разработване на рамка за устойчива секюритизация

1. В срок до 1 ноември 2021 г. ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕОЦКП и ЕОЗППО, публикува доклад относно разработването на специална рамка за устойчива секюритизация с цел включване в настоящия регламент на изисквания за прозрачност, свързани с устойчивостта. В доклада се извършва надлежна оценка по-конкретно на:

- а) прилагането на пропорционални изисквания за оповестяване и надлежна проверка, свързани с потенциалното положително и неблагоприятно въздействие на активите, финансирани от базисните експозиции, върху факторите на устойчивост;
- б) съдържанието, методиките и представянето на информацията по отношение на факторите на устойчивост във връзка с положителното и с неблагоприятното въздействие по въпроси, свързани с околната среда, социалната сфера и сферата на управлението;
- в) начините, по които да се създаде специална рамка за устойчива секюритизация, която отразява или се основава на финансови продукти, обхванати от разпоредбите на членове 8 и 9 от Регламент (ЕС) 2019/2088, и взема предвид, когато е целесъобразно, Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета *;
- г) евентуалното въздействие на рамката за устойчива секюритизация върху финансовата стабилност, увеличаването на мащаба на пазара на секюритизации в Съюза и капацитета за банково кредитиране.

2. При изготвянето на доклада, посочен в параграф 1 от настоящия член, ЕБО, когато е целесъобразно, отразява или се основава на изискванията за прозрачност по членове 3, 4, 7, 8 и 9 от Регламент (ЕС) 2019/2088 и търси информация от Европейската агенция за околната среда и Съвместния изследователски център на Европейската комисия.

3. Въз връзка с доклада за прегледа съгласно член 46 Комисията, въз основа на доклада на ЕБО, посочен в параграф 1 от настоящия член, представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно създаването на специална рамка за устойчива секюритизация. Когато е целесъобразно, докладът на Комисията се придружава от законодателно предложение.

* Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 г. за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 22.6.2020 г., стр. 13).“;

21) В член 46, вторият параграф се изменя, както следва:

а) буква е) се заменя със следното:

„е) на изпълнението на изискванията, установени в член 22, параграф 4 и член 26г, параграф 4, и дали те може да бъдат разширени, така че да включват секюритизация, при която базисните експозиции не са жилищни заеми или заеми за покупка или лизинг на автомобил, с цел интегриране на оповестяването по линия на факторите във връзка с околната среда, социалната сфера и сферата на управлението;“;

б) добавя се следната буква:

„и) възможността за допълнителна стандартизация и изискванията за оповестяване с оглед на променящите се пазарни практики, а именно чрез използването на образци, както за традиционните, така и за синтетичните секюритизации, включително за индивидуализирани частни секюритизации, за които не трябва да се изготвя проспект в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета *.

* Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, и за отмяна на Директива 2003/71/ЕО (ОВ L 168, 30.6.2017 г., стр. 12).“.

Член 2

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 31 март 2021 година.

За Европейския парламент

Председател

D. M. SASSOLI

За Съвета

Председател

A. P. ZACARIAS